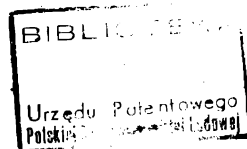

18 maja 1925 r.

4

URZĄD PATENTOWY

CO6b, 21/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

78c, 21/02

Nr 1440.

Kl. ~~78c~~

Actien-Gesellschaft Siegener Dynamit-Fabrik,
Förde (Niemcy).

Sposób wyrobu naboju z żelatynowego lub proszkowego materiału wybuchowego.

Patent dodatkowy do patentu Nr 1439.

Zgłoszono: 9 marca 1920 r.

Udzielono: 22 stycznia 1925 r.

Pierwszeństwo: 20 marca 1916 r. (Niemcy).

Najdłuższy czas trwania patentu do dn. 22 stycznia 1940 r.

Niniejszy wynalazek ma na celu dalsze rozwinięcie sposobu, zawartego w patencie Nr 1439.

Sanki 4 i szyny 5 znajdują się, jak wynika z załączonych rysunków, w których fig. 1 przedstawia widok z góry, a fig. 2 widok z boku, fig. 3 widok z przodu urządzenia, służącego do robienia naboju wedle niniejszego wynalazku, na płycie stołowej pod bębniem łuskowym 6; w bębnie znajdują się wypychacze 16, 16a, 16b i 16c, z których wypychacz 16 i 16a posiadają centralne wiercenia w celu wsunięcia naboju rdzennego w łuskę 18. Pod stołem znajduje się drugi zbiornik materiału wybuchowego 8a, z którego w ten sam sposób jak ze zbiornika 8 łuska 16a bierze materiał do naboju (naboju rdzennego). Tar-

czą łuskową 25 z łuskami 16a kręci się przed każdym skokiem roboczym ręcznie o 180°, a wypychacz 16b, przeciska nabój rdzenny przez 16a i 16 w nabój 18 zaś uderzak 16c wchodzi z wyprzedzeniem równocześnie z łuską 18 do komory materiału wybuchowego 8a, ażeby zrobić wydrążenie dla naboju rdzennego i równocześnie przy pomocy pierścienia, który jest na niej osadzony, zgęścić materiał wybuchowy naboju do przepisanej gęstości. Komory dla materiału wybuchowego 8 i 8a są w tym wypadku dużymi zbiornikami przesuwanymi na szynach w kierunku bocznym, a drążek zazębiony nastawia je przy każdym skoku maszyny na wysokość łuski naboju.

Działanie urządzenia jest następujące:

Urządzenie dźwigniowe przesuwają bęben łuskowy 6 na szynach 5 o podwójną długość naboju, tak, że przednie łuski naboju 18 wciskają się w celu napełnienia w komorę z materiałem wybuchowym 8. W ten sam sposób porusza się tarcza łuskowa 25 równocześnie wprzód ale tylko o połowę drogi bębna łuskowego 6, tak, że dolne wydrążone wypychacze 16a wchodzi w komorę materiałową. W tej pozycji spoczywa tarcza łuskowa 25 podczas drugiej połowy skoku wprzód i pierwszej połowy cofania się bębna łuskowego 6. Uderzak 16c porusza się równocześnie z bębniem łuskowym 6 ale z większą szybkością w komorę z materiałem wybuchowym 8, tak, że wewnątrz wycinającej łuski patronowej tworzy się centryczny otwór w materiale i ściska go (materiał) zapomocą nasadzonej tarczy. Wypychacz 16b porusza się w czasie ruchów bębna łuskowego 16 i tarczy 25 w kierunku przeciwnym niż one, tak, że wsuwa rdzeń z materiału wybuchowego, znajdującego się w wydrążonym wypychaczu 16, a przez wydrążony wypychacz 16 w centryczny otwór naboju w łuskę 18.

W czasie spoczynku tarczy łuskowej 25 nasuwa się w czasie drugiej połowy ruchu wprzód bębna łuskowego 6 napełniona łuska naboju 18 na wypychacz 16 tak, że tam znajdujący się materiał wybuchowy wypada jako gotowy nabój. Komory materiałów wybuchowych 8 i 8a zmieniają, przy pomocy tego samego mechanizmu zapomocą drąga zazębionego przy każdym skoku maszyny, swoją wysokość; po sporządzeniu pewnej ilości naboju przesuwają się je w bok na szynach ręcznie.

Zastrzeżenie patentowe.

Dalsze rozwinięcie sposobu wyrobu naboju z żelatynowego lub proszkowego materiału wybuchowego według patentu № 1439, tem znamienne, że w czasie jednego skoku kilka naboju równocześnie zostaje wypchniętych z różnych zbiorników materiału wybuchowego, w formie walców, i wsuniętych jeden w drugi, tworząc jeden nabój, przyczem materiał każdego naboju da się zgęszczać do przepisanej gęstości.

Action-Gesellschaft Siegener Dynamit-Fabrik.

Zastępca: Cz. Raczyński,
rzecznik patentowy.

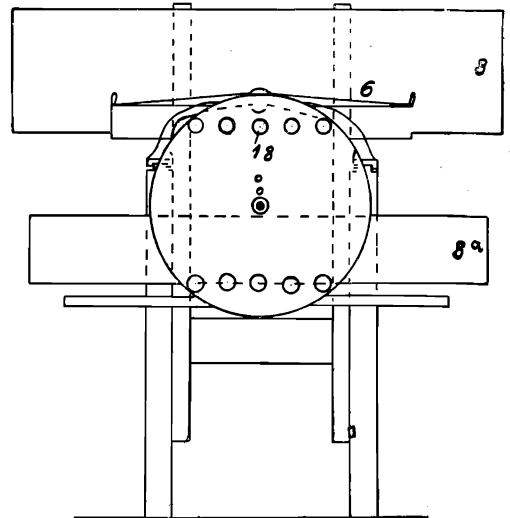
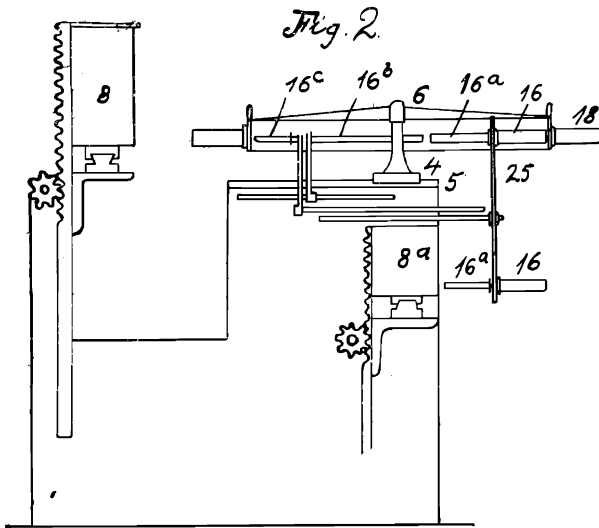

Fig. 3.

